

RENMIN RİBAO:

"Rusya'nın acil hedefleri İran ve Pakistan'dır"

- "Rusya Akdeniz'den Japon Denizine kadar uzanan bir çember oluşturmaya çalışıyor"
- Deng Siao-ping: "Ülkemizi ciddi şekilde tehdit eden tek ülke Rusya'dır"
- "Yeni yılda 3 büyük görevimiz var: Dört modernleşme, Çin-ABD ilişkilerinin normalleştirilmesi ve Tayvan"
- 1957'de görevinden alınan 225 parti üyesinin itibarları iade edildi

PEKİN

Çin'de yayınlanan Renmin Ribao (Halkın Günlüğü) gazetesinde Sovyetler Birliği hakkında bir yorum yapıldı. Yorumda, 'Sovyetler Birliği'nin, "Güney Asya'da nüfuzunu pekiştirmeye ve Akdeniz'den Japon Denizine kadar uzanan bir çember oluşturmaya çalıştığı" belirtiliyor. Renmin Ribao'nun yorumunda, Rusya'nın bu çemberin yeni halklarını oluşturmak amacıyla İran ve Pakistan'ı acil hedefler olarak seçtiği de vurgulanıyor. Çözümte, Sovyetler Birliği ile Afganistan arasında imzalanan "Dostluk ve İşbirliği" anlaşmasını da şiddetle eleştiriyor.

DENG: "İSTİKRARSIZLIĞIN VE SAVAŞIN KAYNAĞI KUZYEDİR"

Bu arada Çin Halk Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı Deng Siao-ping ülkesini ciddi şekilde tehdit eden tek ülkenin Sovyetler Birliği olduğunu belirtti.

Çin Halk Danışma Meclisi tarafından düzenlenen bilimsel bir toplantıda konuşan Deng Siao-ping, "Başta yönelen tehdit Kuzeyden gelmektedir. Dünyada istikrarsızlığın ve savaşın kaynağı da Kuzeydedir. Çin bir gün yabancı istila ile karşılaşsın, bu istila da Kuzeyden gelecektir" dedi.

Deng Siao-ping, Vietnam'ın da bölgesel hegemonyacılık politikası izlediğini belirttiği konuşmasında şöyle devam etti: "Dünya hegemonyacıları ile bölgesel hegemonyacılar, bizi almak istemediğimiz önlemleri almaya zorluyorlar."

"YENİ YILDA ÜÇ BÜYÜK GÖREVİMİZ VAR"

Başbakan Yardımcısı Deng Siao-ping yeni yıl ile ilgili olarak da şunları söyledi: "1979 yılı başı olağanüstü önemde üç önemli taşıyor: Bunlardan birincisi, ülkemizin bitirilmemiş çalışmaların ağır yükünü taşıması, Dört Modernleşme hareketine kaydırılmadığıdır. İkincisi, Çin ile ABD ilişkilerinin normalleştirilmesidir. Üçüncü ise, Tayvan'ın anavatanına dönmelerini, ülkemizin birleştilmesi davasının somut olarak gündeme alınmasıdır. Bu üç önemli, Dörtü Çetenin ezilmesinden sonra iç ve dış işlerde kazandıığımız önemli başarıların bir yansımasıdır"

225 PARTİ ÜYESİNİN İTİBARI İADE EDİLDİ

Öte yandan, 1957 yılında "oportünistlikle" eleştirilerek görevlerinden uzaklaştırılan 225 ÇKP üyesine itibarlarının iade edildiği bildirildi. ANKA'nın Yeni Çin Haber Ajansı'na dayanarak bildirildiğine göre, itibarları iade edilen Parti üyeleri arasında, Parti Okulu, Yüksek Halk Mahkemesi, Halk Güvenliği Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı ve Halkın Günlüğü gazetesi görevlileri de bulunuyor.

AYDINLIK YAYINLARI

LENİN DEVLET VE DEVRİM

devlet öğretiminin ortaya koyan bu temel eserin tam ve doğru çevirisi

Türkçesi: Halim Spatar • Celal Üster

Genel Dağıtım TÜR-DA Hamam Sok. 4. Cağ. İstanbul

CIKTI

WALDHEIM:
"Çin-Japon anlaşması geçen yılın en önemli gelişmesidir"

MEXICO (AA) Geçtiğimiz yılın önemli gelişmelerine ilişkin olarak görüşlerini açıklayan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim Japonya ile Çin Halk Cumhuriyeti arasında imzalanan dostluk anlaşmasının, Çin-ABD anlaşmasından daha önemli bir gelişme olduğunu ve dünya barışına daha etkin bir katkı sağlayacağını söyledi.

Mexico City'de düzenlediği basın toplantısında konuşan Waldheim, Çin ile ABD'nin ilişkilerini normalleştirmelemlerini sevinçle karşıladığını, ancak en önemli ve ilginç gelişmenin, gelecekteki uluslararası görünümünü değiştirecek olan Çin-Japon dostluk anlaşması olduğunu belirtti.

VIETNAM SALDIRILARININ DURDURULMASI İÇİN

Kamboçya Güvenlik Konseyini toplantıya çağırdı

Kamboçya Dışişleri Bakanı Ieng Sary.

● Vietnam kuvvetlerinin başkent Pnom Pen'in 82 kilometre kadar yakınına geldikleri açıklandı

● Kamboçya uçaksavarları, Vietnam kuvvetlerine ait bir Mig-21 uçağını düşürdüler

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Vietnam'ın Kamboçya'ya Kasım ayından bu yana giriştiği saldırılar topekin işgal hareketine dönüştürmek istemesi üzerine, Kamboçya Dışişleri Bakanı Ieng Sary, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine bir çağrıda bulunarak, Vietnam'ın saldırılarına müdahale etmesini istedi.

Güvenlik Konseyi Başkanı Donald Mills'e bir mesaj gönderen Ieng Sary topraklarına yapılan saldırıların kınanmasını ve saldırıya son verilmesini sağlanmasını istedi.

Sary, Güvenlik Konseyinin aynı zamanda, Birleşmiş Milletler'e üye ülkeler tarafından Vietnam'a yapılan ve Vietnam'ın saldırılarına arttırmaktan başka bir işe yaramayan yardımı da kesilmesini talep etti.

Ieng Sary, 27, 29 ve 30 Aralık 1978 tarihlerinde, Vietnam'ın Kamboçya içlerine kadar uzanan saldırılarında sivil halkı katlettiklerini, binlerce tahrip ettikleri, tahla ve çiftlik hayvanlarına el koyduklarını, götürmedikleri malları ise yakmakla belirtti. Kamboçya Dışişleri Bakanı, Vietnam saldırısına, Rus

pilotları tarafından kullanılan Mig-19 ve Mig-21 bombardıman uçaklarının da katıldığını açıkladı.

Öte yandan, Kamboçya'nın ses radyosu, "Vietnam saldırılarının" başkent Pnom Pen'in 82 kilometre yakınına kadar yavaşladığını ve saldırıya katılan Mig-21 uçaklarından birinin, Kamboçya uçaksavarları tarafından düşürüldüğünü açıkladı.

HANOI'DEKİ ÇİN BÜYÜKELÇİSİ GERİ DÖNDÜ

Bu arada, Vietnam'ın bölgedeki saldırgan faaliyetlerini arttırması üzerine, Çin'in Hanoi'deki büyükelçisi Yang kung-su ve askeri ataşe Lu Tin-vey Pekin'e döndüler.

Irak ile Suriye bir işbirliği belgesi imzaladılar

BAĞDAT (AA) Irak ile Suriye, geçtiğimiz Ekim ayında, Bağdat'ta imzalanan Ulusal Birlik Yasası çerçevesinde bir işbirliği belgesi imzaladılar.

İşbirliği belgesini, Irak Devrim Komuta Konseyi üyelerinden Tank Aziz ile Suriye Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Abdülhalim Haddam imzaladılar.

Irak Devrim Komuta Konseyi Başbakan Yardımcısı Saddam Hüseyin de, Tank Aziz ile Abdülhalim Haddam'ı kabul etti ve işbirliğinin önemini vurguladı.

halkların dünyası

Mao Zedung düşmanlığı

Reha Akbay

"Mao Zedung Düşüncesi Anti-Marksist Teori" adlı bölümde, bu sözde teorik bütün belirtilerinde, partinin, ordunun inşasında, özellikle devrimin strateji ve taktiklerinin, sınıf mücadelesinin ele alınışında eleştiriliyor."

"Enver Hoca yoldaş, 'Mao Zedung Düşüncesi'nin İkinci Dünya Savaşı'ndan önce özellikle Mao Zedung'un iktidara geldiği 1935 yılından sonra revizyonizmin biçim almaya başlayan bir akım olduğunu belirtiyor. Marksist-Leninist ilkeler ve ölçütlerin değil, fakat Mao Zedung Düşüncesi'nin partinin faaliyetinin temelini konması, Çin Komünist Partisi safı içindeki hizipçi mücadeleye ve oportünizme kapıları daha fazla açtı."

"Enver Hoca yoldaş şöyle yazıyor: Mao Zedung Düşüncesi, Marksizm-Leninizm'den bir borç almış fikirler ve tezlerin, diğer felsefi idealist, pragmatik ve revizyonist ilkelerle karıştığı bir görüş yığılıdır. Onun kökleri, eski Çin felsefesindedir, Çin'in ideolojik ve siyasi çizgisinde, onun devleti ve militarist pratiğinde yatıyor. Bu, Mao'nun bütün sözde teorik eserlerinde görülüyor. Bunlar, sözde devrimci terimler ve sloganlarla gizlenmiş olmalarına rağmen Mao Zedung Düşüncesi'nin, Marksizm-Leninizm'le ortak yanının bulunmadığını örtbas edemezler." (20-21 Aralık 1978, Tiran Radyosu Türkçe Yayını)

Yukarıdaki sözler Enver Hoca'nın "Emperyalizm ve Devrim" adlı kitabından alınmıştır. Üç Dünya Teorisi'ne sınırsız saldırıya işe başlayan Enver Hoca yolunu sonuna geldiğini itiraf ediyor. Brejnev'den ötürü diliyor. Enver Hoca'nın söylediklerinde yeni bir şey yok. Yıllardan beri dinliyoruz bu revizyonist masalları. Kruçev-Brejnev dönemi klişesinin damgasını taşıyan herhangi bir kitabı açın, yukarıdaki sözlerle karşılaşacaksınız. Enver Hoca, aynı revizyonist malları tekrar cilalayıp, piyasaya sürmekten öte bir şey yapmıyor. Revizyonistler de, 1935'ten sonra, yani Vang Ming'in burjuva çizgisinin yıkılıp, Mao Zedung'un Marksist çizgisinin hakim olduğu 1935'ten sonra ÇKP'nin "kötüleştiğini" yazıp dururlar. Revizyonistler de, Marksizm-Leninizmi devralıp, savınan ve geliştiren Mao Zedung'un fikirlerinin köklerini "eski Çin felsefesinde" ararlar. Mao Zedung'u "pragmatik" olarak ilan ederler, vs. Aralarında tek fark, Kruçev-Brejnev döneminin "Maoculuk", Enver Hoca'nın "sözde Mao Zedung Düşüncesi" demesidir!

Revizyonizmi uygulayanlar, bölücülük yapanlar, hile ve tertiple uğraşanlar ne kadar gizleyebilirler gerçek kimliklerini? İşte Amnavutluk oportünistlerinin de sonunda yüzleri bütün çıplaklığına açığa çıktı.

Enver Hoca, devrimciler için mükemmel bir olumsuz öğretmen oldu. Ondan öğreneceğimiz çok şey var.

Amnavutluk oportünistlerinin geçmişteki başarılarından başları döndü. Gurura ve kibire kapıldılar. Ama bilsinler ki, kibirdir yolculuk yıllarda kalan

Onlar, açık yüreklilik ve samimi olmadılar. Eleştiriler ve özeleştiri silahına sarılarak hatalarını düzeltmek yerine, sınırları çizdiler. Hatalarına karşı ciddi ve dürüst bir tavır alamadılar.

Amnavutluk oportünistleri farklı düşüncelere de tahammül edemediler. Farklı düşüncede olanları "dehşete düşmek" yolunu seçtiler, "Kelle koparmak" ile tehdit ettiler. Kitlelerin öğretilmesini reddederek, onlardan koptular. Kitleleri, bürokratik devrimci oportünistlerle birleştirmek için sınırları çizdiler. Halk içinde demokrasi uygulamayı reddettiler. Halk la dışman ve Marksizmle revizyonizmi birbirine karıştırdılar. Gerçek düşmanlarına saldırmak için dostlarını birleşmek yerine, düşmanla birleşerek dostlarına saldırdılar. Burjuvaziyi parti içinde değil de, ülke sınırlarının dışında aradılar. Devrimi sürdüremekte sabat edemediler. Sonunda Marksizm saflarını tamamen terk ederek revizyonizmin kara bayrağı altına sığındılar.

Amnavutluk oportünistlerini bu noktaya Mao Zedung düşmanlığı getirdi. Zamanımızda Mao Zedung'un Marksizme katkılarını reddeden, Marksizmi reddediyor demektir. Mao Zedung'a sarılmayan Brejnev'e sarılır. İkisinin ortası yoktur. Uluslararası proletaryayı, ezilen milletleri birleştirmeye ve mücadeleye seferber etmeye kararlı mısın? Öyleyse Mao Zedung Düşüncesi'ne sarılacaksınız. Proletaryanın ve ezilen milletlerin mücadelesinin önüne mi dikileceksin? Öyleyse Mao Zedung düşmanlığı yapacaksınız, AEP'in yolunu izleyeceksin.

Amnavutluk oportünistlerinin ülkemizdeki hikâyecileri ne yapacak şimdi? Hangi yalana baş vuracaklar? AEP, Mao'yu değil bugünkü Çin yönetimini eleştiriyor diyebilecekler mi? AEP, Mao Zedung'un Halk Savaşı teorisini reddetmiyor diyebilecekler mi? Üç Dünya Teorisi Mao Zedung'un değildir diyebilecekler mi?

Mao Zedung, SBKP 20. Kongresi öncesinde "Stalin'in çok göklere çıkarılabilir" in Kruçev'in raporundan sonra Stalin'i "yerin dibine batırdıklarını" söylüyor. Mao Zedung'a göre bu insanlar "devrimci ahlakları yoksunlar", "Marksizm-Leninizm proletaryanın devrimci ahlakını içerir." (Seçme Eserler, C.5.s.405) Halkın Kurtuluşu şeflerinde devrimci ahlakın zerresi var mıdır? Bunu hep birlikte göreceğiz. Orkestra şefi öyle şeyler söyledi ki, revizyonizmin ve Troçkizmin kara gömleğini kendileriyle giyenler bir mevziyi daha terk etmek zorunda kalacaklar.

İLAN

TAPU VE KADASTRO GENEL MÜDÜRLÜĞÜNDEN

Atıyaman İl Merkez Belediye sınırları içerisindeki taşınmaz malların 2613 sayılı yasa uyarınca kadastrosu yapılmaktadır.

Keyfiyet sözü edilen yasanın 8. maddesi gereğince ilan olunur.

Basın: 30532 - 14

Eritre'nin en güçlü iki kurtuluş örgütü, Rusya ve Küba'nın desteğinde Etyopya'daki gericilere karşı güçlerini birleştiriyorlar.

İKİ ERİTRE KURTULUŞ ÖRGÜTÜ BİRLEŞİYOR

DIŞ HABERLER SERVİSİ

İki büyük Eritre kurtuluş örgütü, Eritre Kurtuluş Cephesi-Devrim Konseyi (ELF-RC) ile Eritre Halk Kurtuluş Cephesi (EPLF) yetkilileri, Sudan'ın başkenti Hartum'da iki örgütün birleştirilmesi için görüşmelere başladılar.

EPLF Genel Sekreteri ve heyeti başkanı İsmail Muhammed Nur yaptığı açıklamada, her iki örgütün mümkün olan en kısa zamanda bir-

leşmesi için çaba sarfettiklerini belirtti.

Eritre halkının Etyopya'ya karşı yürüttüğü kurtuluş mücadelesinin geçici olarak yenilgiye uğraması, Eritre kurtuluş örgütlerini güçlerini ve mücadelelerini birleştirmek için daha çok çaba harcama yöneltmektedir.

Bilindiği gibi Etyopya Sovyetler Birliği ve Küba'nın büyük askeri desteğini almaktadır.

KGB çeşitli ülkelerde gerek Rus asıllı casuslar aracılığıyla, gerekse bizzat o ülkelerin revizyonistleri eğiterek casusluk faaliyetleri yürütüyor.

Bir Çekoslovak generalinin açıklaması

İsveç "Komünist" Partisi üyeleri, Rusya'da casusluk eğitimi görüyorlar

STOCKHOLM (ÖZEL)

Revizyonist diktatörünün başkalarına uğrayarak 1968 yılında da İsveç'ten ayrılan bir Çekoslovak generali, İsveç "Komünist" Partisi üyelerinin casusluk faaliyetine girişmek üzere, Sovyetler Birliği tarafından eğitildiklerini açıkladı. Casusluk eğitiminin Moskova'daki ve Federal Almanya'daki merkezlerde yürütüldüğünü açıklayan General Sejna, casus adaylarının, İsveç'teki Rus Büyükelçiliğinin askeri ataşesi ve birinci sekreteri tarafından seçildiklerini belirtti.

Sejna, "Zarometern" gazetesinde daha önce verdiği demetçe de, Sovyetler Birliği'nin yeni bir dünya savaşında İsveç'in 48 saat içinde istilasını öngören planlara sahip olduğunu açıkladı.

PAN AVRUPA BİRLİĞİ BAŞKANI OTTO HANSBURG:

"Avrupa'nın güvenliği birleşmiş bir Avrupa ile sağlanabilir"

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Pan Avrupa Birliği Başkanı Otto Hansburg, bir Avusturya gazetesi-ne verdiği demetçe, Avrupa'nın siyasi statüsünü ancak birleşmiş bir Avrupa'nın güvencesinde altınla alabileceğini ve hegemonyacıların tehdidi karşısında Avrupalıların güvenliğini ancak bu şekilde sağlanabileceğini belirtti.

Otto Hansburg demetçinde, "Yumuşama ve silahsızlanma" konusundaki sözlerin, insanları hayal alemine sürüklemeye yönelik bir aldatmaca olduğunu söyledi. Hansburg, silahsızlanma konferanslarının ve SALT görüşmelerinin sahtekarlıktan başka bir şey olmadığını belirtti.

Nikaragua'da iki günlük çarpışmalarda 14 kişi öldü

MANAGUA (AA) Nikaragua'nın kuzeyinde ve Managua kentinde iki gündür bir süren çarpışmalarda, toplam 14 kişinin öldüğü bildirildi.

Haber veren Nikaragua basını, ülkenin kuzeyindeki Esteli kentinde, ordu birlikleri ve Sandinista gerillaları arasında çarpışmalarda, 1 Ocak günü beş gerillanın öldüğünü belirtti. Managua'nın çeşitli semtlerinde ordu birlikleri ile sivil halk arasında patlak veren çarpışmalarda da yedi sivilin ve iki askerin öldüğü bildirildi.

Enver Hoca, Mao Zedung düşüncesinin 1935'de şekillenmiş bir revizyonist akım olduğunu iddia etti

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Arnavutluk Emek Partisi (AEP) Başkanı Enver Hoca, Mao Zedung Düşüncesinin 1935 yılından sonra şekillenmeye başlayan revizyonist bir akım olduğunu iddia etti. Revizyonist AEP yönetiminin Lideri Enver Hoca, bu iddialarına "Emperyalizm ve Devrim" adlı kitabında yer verdi.

Kitabın "Mao Zedung Düşüncesi anti-Marksist teori" adlı bölümünde AEP yönetiminin lideri şöyle diyor: "Mao Zedung düşüncesi, Marksizm-Leninizm'den borç almış fikirler ve tezlerin, diğer felsefi idealist, pragmatik ve revizyonist ilkelerle karıştığı bir görüş yığılıdır. Onun kökleri, eski Çin felsefesinde, Çin'in ideolojik ve siyasi çizgisinde, onun devleti ve militarist pratiğinde yatıyor."

KIZ TEKNİK YÜKSEK ÖĞRETİM OKULU MÜDÜRLÜĞÜNDEN

ÖĞRETİM VE ASİSTAN ALINACAKTIR

Okulumuz Öğretim Hizmetleri kadrosunda görevlendirilmek üzere 637 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre aşağıda belirtilen dallar için kadrolu Öğretmen ve Asistan alınacaktır.

İsteklilerin dilekçelerini en geç 22 Ocak 1979 günü saat 17.00 ye kadar Okul İdaresine şahsen vermeleri veya göndermeleri gerekmektedir. Postadaki geçikmelerden Okulumuz sorumlu olmayacaktır.

Kadrolu Öğretmen	Sayı	Asistan	Sayı
Almanca	1	Giyim	6
Fransızca	1	İDÖ Nakış	5
Teknik Resim	1	El Sanatları-Çiçek	4
Doktor (Çocuk Mühassısı)	1	Resim	3
		Ev Ekonomisi	3
		Ruh Sağlığı	2
		Eğitim Sosyolojisi	1
		Çocuk Gelişimi Uygulaması	1
		İDÖ Uygulama	1
		El Sanatları Uygulama	1

Kadrolu Öğretmen Olarak Görevlendirileceklerin:

- İhtisas alanlarında doktora veya Yüksek Lisans öğrenimi yapmış (olmaları)
 - Alanı ile ilgili basılı eser vermiş olmaları.
 - Alanı dışında yabancı dil bilmeleri tercih nedenidir.
 - Ayrıca Teknik Resim dersinin özelliği nedeniyle bu derse atanacak elemanın idarede görev alma koşulu vardır.
- Başvurularında yukarıdaki koşullar için tasdikli belgeler de verilecektir.
- Asistanların:
- Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu veya dört yıllık dengi bir yüksek okul mezunu olmaları.
 - Orta dereceli Öğretim kurumlarında aralıksız en az bir yıl başarılı öğretmenlik yapmış ve stajyerliği kalkmış olması, otuz yaşını geçmemiş olmaları.
 - Öğretmenliği süresince iyi sicil almış olmaları.
- 5-9 Şubat 1979 tarihleri arasında bölümlerin özelliklerine göre K.T.Y.Ö Okulunda yapılacak sınavlarda başarılı olmaları gerekmektedir.

Basın: 1046

Kentin artıklarını yeniden ekmeğe çevirenler

Soğuk, zaman zaman düşen yağmuru sulu sepkene çeviriyor. Arkasından rüzgar ılık çalarak sanki bozkırda esiyor. Islaklık yüreğe işler cinsten. Arada sırada insanın yüzünde patlayan rüzgar, soğuk izler bıraktıktan sonra binaların köşelerinden döne döne koca caddeyi sarıyor.

Uzaktan izliyorum. Sirtını bana dönmüş, neredeyse yarı beline kadar, çöp bidonunu karıştırıyordu. Yaklaştım. Elleri bileklerine kadar çöp bidonunun içinde gözleri bana takılı kala "Ne isterdin bacım" dedi. "Sadece konuşmak isterim" dedim. İlgile bakmadı bile. Ama çöp bidonunu karıştırmayı bıraktı. Elindeki eski çuval terk edilmiş gibi yere kaydı. Bir eli ile tekrar çuvalu ucundan tuttu. Sanki herşeyi, yiyeceği ekmeği, suyu, yatağı onu sıcak bir odaya kavuşturacak değerli bir nesne gibi. "Kağıt mı topluyorsunuz?" "Ne bulursak, tenেকে, cam, en çok kağıt" susuyorum.

Kentin geniş caddelerinden birindeyim. İki yanı ağaçlıklı, görkemli yapıların yükseldiği insanların büyük adamlarla doluştuğu bir yer burası. Caddede bir yumuşaklık bir suskunluk var. İnsanlar rahat besbelli burada. Yumuşak bir yaşamın içine gömülmüş gibiler. Ama sokakta boyalı bidonlardan çöp toplayanlar öylesine sert öylesine dimdik bir gerçek ki. Böyle yerler de çöp toplayanlara çok erken saatlerde bir de geç vakit rastlarırsınız. Başka bir deyimle, hayatın sınırında yaşayanlara. Yaşaktır, utanır çünkü. "Neden en çok kağıt diye soruyorum yeniden?" "Kağıt para ediyor biz de götürüp satıyoruz" Çöp tenekelerinden toplanıp satılan kağıdın para ettiği yok ama yine devam ediyoruz konuşmamıza. Bir sorun üstüne "Kilosu yüz kuruş" diyor. Ben günde yarım çuval, toplam azıgımız çıkar yaşar gideriz işte. "Bu kez bana umu'la bakıyor dertleşecek biri buldum diye. Soğuktan donan ellerini ağzına götürüp birkaç kez hohluyor. Kamburu çıkık başı biraz önde devam ediyor. "Köyde çobandım, dikili bir tek ağacım bile yok. Kalktık buralara geldik. Çoluk çocuk köyde. Üç dane üçü de anaların yanında. Kağıttan aldığımız parayı onlara vollarım.

Sulu sepkene, soğuktan morarmış yüzünde gezinip birkaç kat tanesi bırakıp ayrılıyor. Konuşmasının sonunda "Yaşar gideriz işte" diyor yine. Tekrar ellerini çöplerin içinde dolandırmaya başlıyor.

YAŞAR GIDERİZ İŞTE

Gerçekten yaşar gidersin böyle dünya nimetlerinden uzakta. Ellerinde bütün dünyayı çevirenlere karıştırları bakarsın uzaktan. Bakarsın da sanki bu dünyanın gerçek düzeni bu değilmiş gibi gelir sana.

O çöpleri karıştırırken başka türlü yaşayıp gidenlere gözüm takılıyor. Camların birinde şimşanca bir kadın vazosunun içine gülleri yerleştiriyor. Uçları dantelali motifli tüll perdeyi aralayarak sokaktan görülecek bir biçimde camın önüne koyuyor sonra salma salma kayboluyor. Çiçekler camda gelen geçene gülen bir çift göz gibi duruyor. Yaşamın ya farkında ya değil diyemiyoruz. Herşeyi bilir gibi evinde salıyor camdan bir görünüşü bir uzaklaşarak. Yaşayıp gidenleri öbeklere ayırarak ellerinde bütün dünyanın kaynaklarını ürünlerini tutanlar, tutup da sımsıkı sarınlara küçüçük bir öbeği meydana getirir. Rahat yaşayıp bacıklarını keyifle uzatırlar.

"Kaç senedir çöp topluyorsunuz?" "Üç senedir bacım" diyor. Bacım deyince bir sıcaklık bir güven var. Sonra ekliyor "Gözlerim hasta sulanıyor batıyor. Ameliyat dediler. Ben kim ameliyat kim. Susmuyorum "Böyle konuşma, hastaysan sana bakmak zorunda. Gözlerin sulanıyorsa ilaç vermek zorunda. Seni yaşatmak zorunda bu toplum. Sana bakmak senin emeğinin karşılığını vermek zorunda.

"Emek uzuz, değeri yok" diyor. "Evet öyle ama emeğin değeri olduğu bir toplum düşünmedin mi hiç?" Uzun uzun baktı. Yanılmak istemedi "Emeğin değeri olduğu bir toplum" diye tekrarlattım. Çuvalını sırtına aldı. Yüzündeki bütün ifadelerin düzleşmesiyle birlikte "He" dedi "He" belli belirsiz.

"Sağol seni alıkoydum" dedim. "Sağol". Ayrılıyor, aklım onda ayrılıyor. Rüzgara karşı yürümeye başlıyor ayaklarını yere sire sire.

ONLARI YENİKAPI'DA YAKALADIM

Aksaray'dan Yeni Kapı'ya doğru inerken beyaz kirdi bir atın çektiği eski bir at arabasının üstünde yakaladım onları. At arabası tikim tikim toplanmış çöp dolu. Ailece çöplerin üstündeler. Çoluk, çocuk,

YAŞAMIN SINIRINDA OLANLAR

Yaşar gideriz işte yoksullukla kol kola gezerek

ana, baba, kardeş. Beyaz kirdi atın tembel çekişine uygun koskoca trafikte yol almaya çalışıyorlar. Sokaklardan birine saparlarken yaklaştım. "Kolay gelsin" içlerinden biri başını çevirdi. Kahverengi yüzlü bir kadın "Sana da kolay gelsin" dedi. "Bu topladıklarınızı nereye götürüyorsunuz?" "Satmaya nereye olacak başka" Onlar yukarıda ben aşağıdaydım. Onlar çöplerin üstünde ben ise yoldaydım. Aşağıdan bakıyorum onlara. At hızlanırsa koşarak konuşmak zorunda kalacağım. Şimdilik at arabası ile hızım aynı. Kadın sormuyor bile niye yanında yürüdüğümü. Ama yine de benimle konuşan bir tek o. "Buralı mısınız?" "Burayız kenar mahallelerden" Dişleriyle hemen yanından oturan çocuğun karnına vurmuş diyor. Çocuk yeşil takkesinin altında ağzını daha da yayararak ağlamaya başlıyor. "Onları toplayarak mı geçiniyorsunuz, başka geçiminiz yok mu diyecek oluyorum sözü ağzıma tikiyor.

"Bize kim iş verir, bizden geçmiş, diyor. "Bu araba ne kadar eder?" "Yüz lira eder"

Yabansıl bir gülüşle yüklenmişsin dünya çöpünü. Gerçekten yaşar gidersin böyle dünya nimetlerinden uzakta.

● "Ne bulursak topluyoruz. Teneke, cam, en çok kağıt"

● "Köyde çobandım, dikili bir tek ağacım bile yok. Kalktık, buralara geldik"

● "Erzurumluyum. Hiç kimsem yok, olsa ne olacak. Bakabilecek miyim? Hiç kimsen yok, hiç"

● "Çankırılıyım. Çankırı'dan sadece leblebici, bir de hurdacı çıkar. Bir zamanlar leblebiciydim"

● Sermaye bitti, kalktık İstanbul'a geldik. Büyük şehir, karnımız doyar, zannettik

GÜSELİ İNAL

kurcasına döndürüyor. Bir ara gözleri bizim beyaz atın çektiği çöp toplayanlara takılıyor. Gözlerinin etrafındaki çizgiler birden kısıyor. Rahatsız olmuş gibi arkasını dönüyor. Arkasını dönerken de salını omuzunda özellikle oynatıyor. At arabasının yanından yavaş yavaş uzaklaştığını hissediyorum. Çünkü ben olduğum yerde duruyorum artık. Bir süre gözlerimle izledikten sonra dolmuş durağına yöneliyorum.

EKMEĞİNİ TAŞTAN ÇIKART

Güneşin sarı olduğu bir gün. Sisler arasında gözükmeye çalışan güneş dolmuşun içinden izliyorum. Kış günü güneş sarı da güneş yine de yıldı. Taksim oradan da Şişli'ye geçmek niyetim. Biraz aralarda doluşup çöp toplayanlarla konuşmak niyetim.

Araba Unkapanı köprüsüne girer. Gidiyorsunuz. Birden köprüünün üstünde el arabasıyla yol alan bir adama gözüm takılıyor. Dolmuştan fırlayıp kendimi adamın yanında buluyorum.

El arabasını köprü direklerinden birinin yanına koymuş kendi de yere oturmış dinleniyor. El arabasının içi kırık memmer dolu. "Ne taşıyorsunuz kolay gele diye söze edemez. "Daha fazla iste, diret veriler. Diyorum. Sadece gültürerek geçiştiriyor sonra. Yaşım kaç biliyor musun diyor almış sekiz bu yaşta herkese laf mı anlatacağım? Bu işten elimde doksan yüz lira geçer. Bazen de kağıt toplarım.

"Ne işe yapıyor bu kırıntı mermerde?" "Döküme" dedi.

Yanyana yürüyoruz. Kimseye güveni yok gibi bir hal var. Köprüyi birlikte geçiyoruz. "Döküm nerede" Torbalı gözleriyle bana yine bakıp, bu kez ters tarafı gösterip, işte burada" diyor. Ağzıyla birşeyler mırıldanıyor. Pek anlamıyorum. Mırdana mırdana yol alıyoruz. "Döküm dediğin ne dökümü" "Pik dökümü" "Demek pik dökü-

Doğa ve kent artıklarıyla beraber insanın da posasını çıkaran düzen

münde memmer kullanılıyor". "Evet öyle" diye yanıtlıyor. Sonra arabasını durdurup rüzgarlı ellerini memmer kırntıları arasında doluşturup bir tane bana göstermek için irice bir tanesini eline alıp sır verir gibi "Günde üç dört araba pik dökümüne yeterlidir. İstiyorsan taşıyorum. Bu taşlar memmer de sayılmaz aslında. Ama pik için elzemdir. Mesleği hakkında bilgi verdiğim için gururlu, yolumuza devam ediyoruz. Bir ara pik dökümcülerinin bir el arabasına ne kadar verdiklerini soruyorum "Otuz lira" diye yanıtlıyor. "Hayreder içindeyim otuz lira oluşuna. "Bu koca araba otuz liracık mı?" diye soruyorum "Evet" diyor yeniden. Gerçi memmerlere alış parası ödemiştir ama bir el arabası memmer bu kadar düşük edemez. "Daha fazla iste, diret veriler. Diyorum. Sadece gültürerek geçiştiriyor sonra. Yaşım kaç biliyor musun diyor almış sekiz bu yaşta herkese laf mı anlatacağım? Bu işten elimde doksan yüz lira geçer. Bazen de kağıt toplarım.

Çöp gibi, kentin artıkları yada posası değil de doğanın artıkları bunlar. Kimbilir nice insan var doğa artıklarıyla geçinen kum, taş, memmer gibi maddeleri ekmeğe haline getiren. Başka bir deyimle ekmeğini taştan çıkaran niceleleri vardır, şu ihtiyarçık gibi. Yolun sonuna geldikimizi biraz sezer gibi oldum. Ekmeğini memmerden, taştan çıkaran insandan ayrılıyorrum konuşma konuşa köprüünün ucuna kadar gelmişiz. "Haydi sağlıcakla kal" diyorum başına başıra içimdeki ezikliği bastırabilemek için.

BİR GÖZÜ ELİNDE, BİR ADAM

Yeniden Yenikapı dayım. Tren istasyonunun arkasında kömür, odun depolarının orda. Bu kez niyetim çöp toplayanların evine gitmek. Evlerdeki yaşamlarını görmek. Kömürde çamurun birbirine karıştığı balçık haline geldiği bir zemin üstünde yürüyorum. Güpe gündüz şehrin göbeğinde çamura battım. Sımsiyah çamurdan bir yoldayım şimdi. Sıyah yol eve benzer barakaların orda bitti. Önümden hızlı hızlı paçalarını savurarak, çamurları savurarak biri geçti. Teneke, eski tahta kalın kağıttan yapılmış, rasgele kurulmuş evler bunlar. Kapı pencere yok gibi. Kapı arıyorum, neven sonra tahtalar üstünde duran bir kilitten orada bir kapı olduğunu sezıyorum.

Evet yeryüzünün her yerinde insan yaşar ama böyle yaşamaz. Bastığın yer çamur. İçine çektiğin hava değil kömür tozu. O turduğun yer ev değil çöpten baraka. Şimdi kapı gibi birşeyin önündeyim. Yavaşça vuruyorum. Kapıyı çullar içinde bir adam açıyor. Bir gözü donuk diğerinde ise pırıltilar var. Kimi aradım diyor "Biraz konuşabilir miyiz?" "Tabii tabii buyur" diye içten bir karşılama ile içeriye giriyorum. "Oturun şöyle geçin rahat edin" diyerek oturuyorum. Odanın içi küfle karışık pas kokuyor. Oda değil bir göz burası. Evrende bir göz, yeryüzünde bir kıvılcık, dünyada bir köşe. Odada yoksulluk kol geziyor. Yoksulluk toz taneciklerine bile sızmış. "Çöp toplayarak mı geçiniyorsunuz?" Öyle diyor "Yalnız ben Şişe toplarım. Başka şey toplamam. Yanyana oturuyorum. Pencereye benzemeyen bir delikten uzun gün ışığı sızıyor. "Şişe daha mı kârtı "Kârdan değil öyle almışsınız" "Kaç senedir bu işi yapıyorsunuz?" "Dört" diyor. Donuk olan gözü gözlerime dik bakıyor. Anlamsız bir bakış bu. "Neredesiniz?" "Erzurumlu. Çoluk çocuk demek üzereyken "Hiç kimsem yok diyor" "Hem olsa ne olacak bakabilecek miyiz? Kimkime." "Hiçkimsem yok, hiç" diye de tekrarlıyor yeniden. "Elinize ne kadar para geçiriyor?" "Kalitesine göre" beyaz şişe en çok para edeni sonra

renklerine göre, kahverengi, yeşil satarız işte, tanesi on kuruş. Odada herşey çöp tenekelerinden derlenmiş. Ortada odun sobası eskimi-eski yanıp yamadığından emin değilim. "Bütün gün doluşırım. Toplayabildiğim kadar. Sonra diyor "Bir gözüm yok, aldılar." "Bak diyor ve gözünü yerinden oynatarak sahte gözü avucunun içine alıyor. Yapma bir göz avucunun içinde her türlü candan yoksun yuvadanıyor. Göz oyununda ise kanlı bir tabaka kanlı bir boşluk ortaya çıkıyor. Öbür gözüm de hasta ona da alacaklar.

Sonra kendiliğinden konuşmaya devam ediyor "Daha önce halımdım", "Çok yük taşıdım" Düşünüyorum yük taşımak neki şu anda bütün toplum sırtında. Omuzlarından bastırıyor. "Seni daha fazla oyalamayayım" diyor. "Bugün nasıl olduda evdesin. "Bugün Pazartesi diyor çöpleri satma günü. "Buralarda çöp toplayan herhangi birini soruyorum "Şu kapıda kağıtçı İrfan oturur ona uğra" diyor.

Kağıtçı İrfan'ı bulmak o kadar zor olmuyor. Hemen yan kapı. Kapıyı tıklatıyorum. "Kim o?" diye bir ses "Benim diyor. "Kim o?" diye bir ses "Benim diyor. Bir çift göz beni süzüyor. Sonra "Buyrun diyor". "Buyrun ama rahatsız etmez miyim". Bu defa kapı ardına kadar açılıyor. "Buyrun, buyrun" diye tekrarlıyor. "Bana mı geldiniz." İçeriden gelen sıcak hava yüzüme şiddetle çarpıyor. Başka bir odadayım şimdi. Oda değil hücre burası. "Kağıtçı İrfan iş misiniz?" Evet benim. "Biraz konuşabilir miyiz?" "Konuşuruz tabii." "Herhalde çöp toplayarak geçiniyorsunuz."

ALDI SÖZÜ, KAĞITÇI İRFAN

"Çankırılıyım. Çankırı'dan sadece leblebici bir de hurdacı çıkar. Bir zamanlar leblebiciydim. Sermaye bitti kalktık İstanbul'a geldik. Büyük şehir, karnımız doyar zannettik. Sekiz senedir çöp toplarım" diyor İrfan.

Odadaki sıcak büyük bir çember gibi başımı sıkıyor. "Kapıyı açsak" diyorum. İrfan yerinden fırlıyor kapıyı aralıyor Aralanan kapıdan soğuk sızmaya başlıyor. Yeniden bağdaş kurup devam ediyor. Konuştuğu anıtlıkları devleşiyor, irdeliyor. Bir ara "iyi bir düzen diyor" "iyi bir düzen" diye tekrarlıyorum. "Kardesçe bir dünya diyor. Kardeslik içinde yaşasak" Tekrar biyıklarıyla oynamaya başlıyor. Yaşadığı gerçekleri konuşuyor İrfan. Yaşaktır diyor çöp toplamak, belediyeceiler peşimize düşebilir izin vermeyiz görseler çöp topladığımızı. Bu iş bile riskli. Yaşamın, geçimin sınırında yaşayan bu insan beni gördüğünü menun konuşuyor konuşuyor. Daha sonra kalkmak istediğimi söylüyor. Sağol bizi aradın sordun, sevindik diyor. Sıcak odada İrfan, paçavra divanın üstünde bırakıp ayrılıyor.

Size, sizlere çöp toplamaya zorlatan bir toplumuz biz. Kentin artıklarını kim toplayacak ister. Kim hayatının bir kısmını posaların içinde geçimek ister.

İnsanı ve insan emeğini böylece zıyan eden, insanların geçimlerini çöpten sağlayan bir düzen istemiyoruz artık. İşgüçleri açıkta kalmış insanların, hiç bir güvencesi olmayan insanların çöp toplamaya zorlamayan düzenlen yanayız. İnsanı elekten geçiren eleyen bir düzenin insanları da olmak istemiyoruz.

Mutluluk tadımlı herkezece, kardeşlik tütmeli buram buram. Yaşamda çiçek açmalı öbek öbek.